

Stříberce

Ami F C G

Svou hla-vu sklá - ním před te - bou, jsi říč - kou či - rou, nád-her - nou,

Dmi C Ami F

jen vzpo-mí-nám, jak kdy-si jsem tu stál, teď jen líst - ky plu - jí prou - dem

G Ami G Ami C

dál. *Ref:* Ach Stří - ber - ko, jsi říč - ka má, kde pra-men máš,

A G Ami G C

kdo ví, kdo zná, ach Stří - ber-ko, ty ne - zkro - ce - ná, kde je pra-men

G Ami G Ami G Ami

tvůj, kdo z nás jej zná! *Dovětek:* Má Stří - ber - ko, říč - ko má!

Svou hlavu skláním před tebou,
jsi říčkou čirou, nádhernou,
jen vzpomínám, jak kdysi jsem tu stál,
teď jen lístky plují proudem dál.

Když na tvém břehu zeleném
prostřeli svůj jsme stůl,
tak po vodě vánkem zčeřeně
chladivý, bílý měsíc plul.

Ref: Ach Stříberko, jsi říčka má,
kde pramen máš, kdo ví, kdo zná,
ach Stříberko, ty nezrocená,
kde je pramen tvůj, kdo z nás jej zná!

Vánek listy zavířil
a lesem tichým šum zabouřil,
ten krásný večer, kdy písňe zní,
ohně noční stíny prozáří.

Však vrátím se sem zas,
vždyť zapadne ten temný čas,
až ze světa odejde Stín,
pak Zlatý les zas rád navštívím. . .

Ref:
Má Stříberko, říčko má!

N.L./PB